

ŁÓDZKI EXPRESS

ilustrowany

Rok II Łódź, piątek 2 kwietnia 1954 r. Nr 79 (182)

Orędzie do narodów Europy Rezolucja Deklaracja w sprawie broni atomowej

Uchwały Biura Światowej Rady Pokoju

WIENNA (PAP). — W dniach 28-30 marca odbyło się w Wiedniu posiedzenie Biura Światowej Rady Pokoju. Biuro uchwaliło:

- 1) Rezolucję Biura Światowej Rady Pokoju.
- 2) Orędzie do narodów Europy.
- 3) Deklarację Biura Światowej Rady Pokoju w sprawie broni atomowej.

Rezolucja stwierdza m. in.: Po wielu latach zimnej wojny opinia publiczna zmusiła rządy do podjęcia rokowań. Opinia publiczna pragnie i może doprowadzić do tego, aby rokowania te zakończyły się pomyślnie. Konferencja ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Berlinie była sukcesem narodów, które pragną pokoju. Wykazała ona, że rokowania są możliwe. W ten sposób stworzono warunki ku temu, aby znowu znaleźć możliwe do przyjęcia rozwiązania spornych problemów dzielących dziś świat. Opinia publiczna może zmusić do odrzucenia we Francji i we Włoszech „europejskiej wspólnoty obronnej”, a tym

(Dalszy ciąg na str. 2)

70 dni Świata

SUBSKRYPCJA POŻYCZKI PANSTWOWEJ W CHINACH

PEKIN. — Masy pracujące Chńskiej Republiki Ludowej z entuzjazmem subskrybują państwową pożyczkę budownictwa gospodarczego na r. 1954. Do dnia 24 marca br. ludność nabyła obligacje pożyczki na sumę o 7 proc. większą niż przewidywała uchwała rządu.

STRAJK POWSZECHNY PRACOWNIKÓW OŚWIATY WE FRANCJI

PARYŻ. — W dniu 31 marca odbył się we Francji strajk powszechny pracowników oświaty, przeprowadzony pod hasłem walki o przyznanie na oświatę kredytów odpowiadających istotnym potrzebom.

BUDOWA NOWYCH LINII METRA MOSKIEWSKIEGO

MOSKWA. — Rozpoczęła się budowa 2 nowych linii metra moskiewskiego. Obecnie trwa dla się prace przygotowawcze przy budowie nowych tuneli o długości 12 km.

KONFERENCJA KOMITETU HUTNICZEGO EUROPEJSKIEJ KOMISJI GOSPODARZEJ ONZ

GENEWA. — 29 i 30 marca odbyła się w Genewie XII sesja komitetu hutniczego Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ w której udział wzięli przedstawiciele 20 państw. Polskę reprezentowali dwaj delegaci: inż. W. Musiałek oraz inż. J. Farnik. Przewodniczącym komitetu na rok 1954 wybrany został Belg Van Der Rest, a wicprzewodniczącym Polak — inż. W. Musiałek.

STRAJK PRACOWNIKÓW LOTNICTWA KOMUNIKACYJNEGO W NORWEGII

OSLO. — 27 marca rozpoczął się w Norwegii strajk pracowników warsztatów lotniczych i obsługi lotnisk. Strajkujący domagali się poprawy warunków bytu. Komunikacja lotnicza na najważniejszych lotniskach norweskich została całkowicie sparaliżowana.

MIEDZYNARODOWA KONFERENCJA USTAWODAWSTWA ROLNEGO WE FLORENCJI

RZYM. — 28 marca rozpoczęły się we Florencji obrady „międzynarodowej konferencji ustawodawstwa rolnego”, zorga nizowane przez włoski Instytut Ustawodawstwa Rolnego. W obradach bierze udział około stu prawników i uczonych z 34 krajów, w tym ze Związku Radzieckiego, Francji, Niemiec zachodnich, Szwajcarii, Grecji i Austrii. Celem konferencji jest zbadanie ustawodawstwa rolnego krajów o różnych tradycjach i różnej strukturze gospodarczej.

PRZECIWKO UCHWAŁOM X KONFERENCJI PANAMERYKANSKIEJ

MONTEVIDEO. — Na łamach urugwajskiego dziennika „El Debate” opublikowane zostało oświadczenie krajowego komitetu jednej z młodzieżowych organizacji burżuazyjnych. Oświadczenie to protestuje przeciwko uchwałom X konferencji panamerykańskiej w Caracas, sprzecznym z interesami krajów Ameryki Łacińskiej.

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych

MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje: W dniu 31 marca br. minister spraw zagranicznych ZSRR W. M. Mołotow przyjął ambasadora Francji w ZSRR p. L. Joxe'a, ambasadora Wielkiej Brytanii w ZSRR p. W. Haytera i ambasadora Stanów Zjednoczonych w ZSRR p. Ch. Bohlena i wręczył im analogiczne noty rządu radzieckiego do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Tekst noty rządu radzieckiego do rządu francuskiego jest następujący:

„Rząd radziecki uważa za konieczne zwrócić uwagę rządu francuskiego na następujące fakty:

Związek Radziecki konsekwentnie prowadził i prowadzi politykę pokoju, politykę zmierzającą do poprawy stosunków między państwami. Znalazło to wyraz w propozycjach, jakie wysunął Związek Radziecki w Organizacji Na-

rodów Zjednoczonych w sprawie powszechnej redukcji zbrojeń, jak również w sprawie zakazu broni atomowej i innych rodzajów broni masowej zagłady. Rozwiązanie problemu powszechnej redukcji zbrojeń oraz zakaz broni atomowej i innych najbardziej niebezpiecznych rodzajów broni masowej zagłady oznaczałoby olbrzymie zmniejszenie ciężarów, jakie ponoszą obecnie narody w związku z trwającym wyścigiem zbrojeń, oraz usunięcie niebezpieczeństwa zastosowania w celach niszczyielskich tak wielkich odkryć naukowych, jakim jest odkrycie sposobu wykorzystania energii atomowej. Rozwiązanie tego zadania miałyby niezmiernie doniosłe znaczenie dla utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów. Dotychczas — jak wiadomo — nie udało się osiągnąć odpowiednich porozumień międzynarodowych w wymienionych wyżej dotychczasowych zagadnieniach — wskutek trudności, jakie się wyłoniły.

Jednakże okoliczność ta nie powinna zmniejszać znaczenia wysiłków państw, a przede wszystkim wielkich mocarstw, które ponoszą szczególną odpowiedzialność za utrzymanie pokoju międzynarodowego — w dziedzinie osiągnięcia takich porozumień. Jeśli chodzi o Związek Radziecki, to będzie on również nadal podkreślał konieczność znacznej redukcji zbrojeń i sił zbrojnych państw i osiągnięcia porozumienia gwarantującego, że energia atomowa nie będzie wykorzystana w celach niszczyielskich i w celu masowej zagłady ludzi. Znaczenie takich wysiłków wzrasta coraz bardziej, zwłaszcza w związku z tym, że siła niszczyielska broni atomowej zwiększa się nieustannie, oprócz tego pojawiła się broń wodorowa, której siła przewyższa wielokrotnie siłę broni atomowej. Nie ulega wątpliwości, że zastosowanie broni atomowej i wodorowej w czasie wojny przyniosłoby narodom niezmierne nieszczęścia, oznaczałoby masową eksterminację ludności cywilnej, zburzenie wielkich miast będących ośrodkami nowoczesnego przemysłu, kultury i nauki, w tym również starych ośrodków cywilizacji, jakimi są największe stolice państw świata. Dokładając odpowiednich wysiłków w celu ułatwienia możliwości osiągnięcia porozumienia w sprawie wymienionych wyżej doniosłych zagadnień, rząd radziecki wychodzi także z założenia, że istnieją również inne nie wykorzystane jeszcze możliwości utrwalenia pokoju.

W związku z tym należy przede wszystkim podkreślić znaczenie sprawy utrwalenia bezpieczeństwa w Europie, jako że utrzymanie pokoju w Europie ma decydujące znaczenie dla utrwalenia powszechnego pokoju i niedopuszczenia do nowej wojny światowej.

Kierując się tymi względami, rząd radziecki na berlińskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych Francji,

Wielkiej Brytanii, Stanów Zjednoczonych i ZSRR poddał pod dyskusję wnioski w sprawie „zapewnienia bezpieczeństwa w Europie” i wysunął w związku z tym projekt podstaw „ogólnoeuropejskiego układu o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”.

Projekt układu przewiduje utworzenie ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa na podstawie zbiorowych wysiłków wszystkich państw Europy. Uczestnikami układu mogą być wszystkie państwa europejskie, niezależnie od ich ustroju społecznego, w tym również Niemcy, przy czym do chwili zjednoczenia Niemiec uczestnikami układu mogłyby być Niemiecka Republika Demokratyczna i Niemiecka Republika Federalna. W wypadku zbrojnej napaści na któregoś z uczestników, układ przewiduje udzielenie pomocy państwu, które padło ofiarą agresji, wszelkimi możliwymi środkami, nie wyłączając użycia siły zbrojnej w celu przywrócenia i utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w Europie. Tak więc projekt podstaw układu ogólnoeuropejskiego ma na celu stworzenie skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, zgodnie z zasadami Karty Narodów Zjednoczonych.

Powołanie do życia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego położyłoby kres tworzeniu w Europie przeciwstawiających się sobie militarnych ugrupowań państw. Powstawanie takich ugrupowań prowadzi nieuchronnie do zaostrzenia stosunków między państwami, do zwiększenia wrogości i nieufności między nimi, nie mówiąc już o tym, że towarzyszy temu wyścig zbrojeń ze wszystkich wypływającymi stąd dla narodów konsekwencjami. Trzeba także się liczyć z tym, że utworzenie militarnego ugrupowania jednych państw wywołuje nieuchronnie odpowiedzialne posunięcia ze strony innych państw w celu zapewnienia ich bezpieczeństwa.

W rezultacie powstaje sytuacja, w której stosunki między państwami są oparte nie na dążeniu do wzajemnej współpracy dla dobra pokoju, lecz

(Dalszy ciąg na str. 2)

Nowoczesna huta miedzi powstaje pod Legnicą

WROCLAW (PAP). — Pod Legnicą założy wrocławskiego zjednoczenia przemysłu budowlanego wznoszą nowoczesną hutę miedzi. Dokumentację techniczną podstawowych oddziałów huty oraz najważniejsze urządzenia dostarcza nam Związek Radziecki.

Miedź — to jeden z najcenniejszych metali kolorowych — podstawowy materiał dla wielu gałęzi przemysłu, zwłaszcza dla przemysłu elektrotechnicznego.

Legnickie Zakłady Metalurgiczne zaopatrywane będą w przyszłości w tzw. koncentrat miedzi przez krajowe kopalnie.

7 kwietnia krajowa konferencja obrońców pokoju

WARSZAWA (PAP). — Pod przewodnictwem Jarosława Iwaszkiewicza odbyło się w dniu 29 marca br. posiedzenie Prezydium Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju. Prezydium postanowiło zwołać na dzień 7 kwietnia br. krajową konferencję obrońców pokoju z następującym porządkiem dziennym:

- 1) stanowisko polskiego ruchu obrońców pokoju wobec zagadnienia pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego i ogólnoeuropejskiego układu o zbiorowym bezpieczeństwie.
- 2) zadania ruchu obrońców pokoju w świetle uchwał II Zjazdu PZPR, w służbie pokoju i przyjaznej współpracy narodów.

Weszliśmy w II kwartał Praca włóknarzy w cyfrach

Wczoraj nadszedł do naszej redakcji taki meldunek: „BAWELNA PÓŁNOC WYSOKO PRZEKROCZYŁA PLAN PIERWSZEGO KWARTAŁU”.

Szczegóły zwycięstwa są następujące:

przędzalnie cienkie	— 105,5 proc.
przędzalnie średnie	— 104,2 proc.
przędzalnie odpadkowe	— 110,8 proc.
tkalnie	— 103,8 proc.
wykonczalnie	— 104,1 proc.

Rozmawialiśmy przy tej okazji na temat źródeł osiągnięć włóknarzy. Oto jak brzmiała ocena Centralnego Zarządu Przemysłu Bawełnianego-Północ:

— W wielu zakładach, jak np. we wszystkich oddziałach ZPB im. Stalina, w ZPB im. Marchlewskiego, Pabianickich ZPB i Piotrkowskich Zakładach — załogi wysoko przekroczyły swe plany kwartalne. To nie pozostało bez wpływu na wykonanie zadań kwartalnych przez całą branżę.

— A jaki czynnik zaważył decydująco na pracy załóg?

— Zmobilizował włóknarzy Czyn Zjazdowy. Zapal, jak panował wśród załóg wykonujących podjęte zobowiązania

produkcyjne, przyczynił się do zwiększenia wydajności. W przemyśle wełnianym plan pierwszego kwartału nie został wykonany. Naczelny inż. Centralnego Zarządu tego przemysłu, Pietrzykowski w ten sposób scharakteryzował sytuację:

— W marcu wełna się oknęła, ale na wyniku całego kwartału zaważyły niedobory ze stycznia i lutego.

— A co spowodowało te niedobory?

— Niektóre zakłady, niestety, nie przygotowały się w tym roku dostatecznie do zwiększonych zadań. Dotyczy to głównie personelu technicznego i majsterskiego, który w porę nie stworzył załogom do brych warunków do wykonania planów produkcyjnych. Poza tym — obok pewnych trudności obiektywnych, a mianowicie trudności z zaopatrzeniem ilościowym i asortymentowym naszego przemysłu w surowce — zawiła Czesochowa. Tamtejsze zakłady jeden z większych dostawców przędzy czesankowej, nie daly tkaczom przędzy w odpowiedniej jakości, dlatego pewna ich część pracowała mniej wydajnie niż zwykle.

F. B.

Traktory dla rolnictwa

Ilość traktorów w rolnictwie w roku 1955 wzrośnie w porównaniu ze stanem w 1953 roku o około 29 proc. i wyniesie około 58 tysięcy sztuk w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM. — 30 marca załoga Zakładów Mechanicznych „Urus” wykonała przedterminowo kwartalny plan produkcji, dostarczając gospodarce narodowej 1850 ciągników, czyli o 158 ciągników więcej niż w tym samym okresie ub. roku oraz planowaną ilość części zamiennych do ciągnika. Na zdjęciu: zespół majstra St. Pawłowskiego kończy montaż nowej partii traktorów. CAF fot. Zygm. Wdowiński

Z frontu wiosennej bitwy o chleb W całym kraju rozwija się kampania siewna

W WOJ. ŁÓDZKIM

W odpowiedzi na wezwanie POM Strzelce Wielkie młodsi traktorzyści z POM nr 140 w Rąbieniu postanowili podjąć szereg zobowiązań, których realizacja przyspieszy wiosenną akcję siewną. Niezależnie od tego dzielni ZMP-owcy zobowiązali się w okresie wszystkich tegorocznych robót polnych zaoszczędzić po 1,5 kg paliwa na jednym ha.

tów POM sprawia, że na ogół wiosenne prace polne przeprowadzane są zgodnie z zasadami agrotechniki.

NA KIELECCZYŹNIE

Ekspozytura okręgowa państwowych ośrodków maszynowych w Kielcach zorganizowała w br. na terenie województwa 11 nowych gminnych ośrodków maszynowych oraz 9 gromadzkich punktów maszynowych.

W WOJ. WARSZAWSKIM

W toku rozwijającej się z każdym dniem kampanii wiosennej w szeregu powiatów stwierdzane są wypadki poważnych niedociągnięć, które powinny być jak najszybciej usunięte. Np. w powiatach Ostrow Maz., Miawa i Płońsk poważna liczba chłopów ma łorolnych, którzy nie posiadają koni, pominięta została w planie pomocy sąsiedzkiej. Toteż wielu z tych chłopów nie może wyruszyć w pole.

W WOJ. SZCZECIŃSKIM

Blisko 450 spółdzielni produkcyjnych woj. szczecińskiego bierze udział w współzawodnictwie o sprawne przeprowadzenie wiosennych robót polnych. W większości gospodarstw zespołowych się wyzół kłosowych i niektórych motylkowych są już znacznie zaawansowane. Pomoc agronomów i traktorzystów

W Poznaniu rozpoczęło się V losowanie Narodowej Pożyczki

POZNAŃ (PAP). — 1 bm. w Poznaniu w gmachu Powszechnego Kasy Oszczędności rozpoczęło się V losowanie obligacji Narodowej Pożyczki Rozwoju SSI Polski. Wywołało ono duże zainteresowanie mieszkańców Poznania. Świadczy o tym fakt, że losowaniu przyglądało się blisko 3 tys. osób.

Losowanie potrwa kilkanaście dni.

Nota rządu radzieckiego do rządów Francji, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych

(Dokończenie ze str. 1)

na takim przeciwstawianiu jednych państw innym państwom, które prowadzi nieuchronnie do wzmożenia napięcia w stosunkach między nimi, a przez to samo do zwiększenia groźby nowej wojny. W związku z tym nie wolno nie liczyć się z faktem, że zarówno pierwszą jak i drugą wojnę światową poprzedziła utworzenie przeciwstawiających się sobie militarnych ugrupowań państw, poprzedziła podział Europy na dwa wrogie obozy.

Nie wolno przy tym zapominać o szczególnie niebezpiecznej roli, jaką odegrał militarystyka niemiecka w tego rodzaju ugrupowaniach militarnych i w rozpętaniu pierwszej i drugiej wojny światowej.

Wszystko to potwierdza znaczenie problemu polegającego na tym, by polityce zmierzającej do utworzenia przeciwstawiających się sobie militarnych ugrupowań państw przeciwstawić politykę skutecznego współpracy między wszystkimi państwami europejskimi w celu utrzymania i utrwalenia pokoju. Taką współpracę między państwami europejskimi i innymi państwami, niezależnie od ich ustroju społecznego dążyć do możliwości uniknięcia sytuacji, w której Europa jest co pewien czas wciągana do niszczycielskich wojen, o czym świadczy historia państw europejskich w ostatnich stuleciach.

Dlatego właśnie rząd radziecki zwracał niejednokrotnie uwagę rządu francuskiego, jak również rządów Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych na niebezpieczeństwo związane z tworzeniem militarnych ugrupowań państw.

W szczególności rząd radziecki zwracał na to uwagę w związku z planami utworzenia tak zwanej „europejskiej wspólnoty obronnej”, planami, które prowadzą do wzmocnienia militarystyki niemieckiej ze wszystkimi wypływającymi stąd niebezpiecznymi konsekwencjami dla pokoju w Europie, a zwłaszcza dla bezpieczeństwa państw sąsiadujących z Niemcami zachodnimi.

Jak wiadomo, plany utworzenia „europejskiej wspólnoty obronnej” przewidują powstanie zamkniętego ugrupowania militarnego sześciu państw europejskich, pod którego flagą ma być zorganizowana tak zwana „armia europejska” składająca się z sił zbrojnych Francji, Włoch, Belgii, Holandii, Luksemburga oraz Niemiec zachodnich. Główną rolę w tej „armii europejskiej” mają odgrywać zachodnio-niemieckie siły zbrojne pod dowództwem generałów hitlerowskich, co jest sprzeczne z zobowiązaniami powziętymi przez Francję, Wielką Brytanię i Stany Zjednoczone wraz z Związkiem Radzieckim, a przez widującymi, że wzmocnienie militarystyki niemieckiej jest niedopuszczalne.

Należy przy tym zaznaczyć, że już obecnie projektuje się utworzenie kilkudziesięciu dywizji zachodnio-niemieckich.

Wiadomo także powszechnie, że w związku z planami zorganizowania „armii europejskiej”, zachodnio-niemieckie kółła rządzące stawiają sobie jawnie za cel przyspieszenie remilitaryzacji Niemiec zachodnich i podjęcie kroków zmierzających do utworzenia regularnych wojsk wszystkich rodzajów broni oraz że nie uważają za konieczne ukrywać swych agresywnych zamiarów wobec państw sąsiednich. Miłujące pokój narody Europy, a w szczególności sąsiedzi Niemiec zachodnich nie mogą wobec tego nie odczuwać uzasadnionego niepokojem o swe bezpieczeństwo w związku z groźbą, jaką stanowi wzmocnienie militarystyki niemieckiej i wciąganie Niemiec zachodnich do „europejskiej wspólnoty obronnej”.

Kroczenie drogą wzmocnienia militarystyki niemieckiej i tworzenia ugrupowań militarnych w Europie nie tylko nie przyczynia się do utrwalenia pokoju, lecz wręcz przeciwnie, oznacza przygotowania do nowej wojny.

A tymczasem dziś, jak nigdy dotychczas, konieczne jest, aby wszystkie miłujące pokój państwa, przede wszystkim zaś wielkie mocarstwa, skoncentrowały swe wysiłki po to, aby zapobiec nowej wojnie, aby narody Europy, a więc również i naród niemiecki, nie zostały wciągnięte do nowej wojny, która w obecnych warunkach stanowi szczególnie niebezpieczeństwo dla narodów. Zadanie to może być pomyślnie rozwiązane, jeśli zamiast przeciwstawiających się sobie militarnych ugrupowań państw europejskich stworzony będzie w Europie system bezpieczeństwa, oparty na wspólnych wysiłkach wszystkich państw europejskich. Utworzenie takiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie odpowiada jednocześnie interesom utrwalenia pokoju na całym świecie. Dlatego właśnie idea bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, zwłaszcza po konferencji berlińskiej, spotkała się już z aktywnym poparciem szeregu państw, jak również szerokich kół międzynarodowych.

Podczas dyskusji na konferencji berlińskiej nad propozycją radziecką w sprawie warcia układu ogólnoeuropejskiego wyłoniły się różnice zdań, które uniemożliwiły osiągnięcie uzgodnionej decyzji. Biorąc jednakże pod uwagę znaczenie, jakie miałyby osiągnięcie odpowiedniego porozumienia w tej doniosłej sprawie, rząd radziecki uważa za celowe dalsze rozpatrywanie tej propozycji.

W związku z dyskusją nad propozycją radziecką w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa zbiorowego w Europie wypowiediano opinie, iż niepożądane jest, aby Stany Zjednoczone pozostawały poza układem o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie.

Licząc się z tą okolicznością i biorąc pod uwagę fakt, że Stany Zjednoczone brały udział podczas drugiej wojny światowej we wspólnej walce

z agresją hitlerowską, jak również odpowiedzialność, jaką Stany Zjednoczone wraz z Związkiem Radzieckim, Francją i Wielką Brytanią ponoszą za powojenne uregulowanie problemu Europy, licząc się jednocześnie z punktem widzenia wyrażonym przez rząd Stanów Zjednoczonych na konferencji berlińskiej — rząd radziecki nie widzi ze swej strony przeszkód do pozytywnego rozwiązania sprawy udziału Stanów Zjednoczonych w „ogólnoeuropejskim układzie o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie”. Tak więc trudności na drodze do osiągnięcia porozumienia w sprawie utworzenia systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, na które wskazywano dotychczas, powinny być odpadłe. Podczas dyskusji nad propozycją radziecką w sprawie ogólnoeuropejskiego układu, na konferencji berlińskiej poruszano także sprawę dotyczącą miejsca i roli „organizacji paktu północno-atlantycznego” w związku z utworzeniem systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie. Przedstawiciele Francji, jak również Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych twierdzą przy tym, że pakt północno-atlantyczny ma charakter obronny i nie jest wymierzony przeciwko żadnemu państwu lub grupie państw.

Oficjalni przedstawiciele Francji, jak również Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii, mówiąc o propozycjach radzieckich w sprawie utworzenia ogólnoeuropejskiego systemu bezpieczeństwa zbiorowego, składają tego rodzaju oświadczenia także po konferencji berlińskiej.

Stanowisko Związku Radzieckiego wobec paktu północno-atlantycznego jest dobrze znane. Rząd ZSRR nie podziela i również obecnie nie może podzielać zdania, że pakt ten ma charakter obronny. Rząd radziecki wychodzi przy tym z założenia, że pakt północno-atlantyczny stanowi zamknięte ugrupowanie państw, że ignoruje problem zapobieżenia nowej agresji niemieckiej, a ponieważ spośród wielkich mocarstw, które

brały udział w koalicji antyhitlerowskiej — w pakcie tym nie uczestniczy jedynie ZSRR, przeto pakt północno-atlantyczny nie może nie być uważany za układ agresywny wymierzony przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

Rozumie się samo przez się, że „organizacja paktu północno-atlantycznego” mogłaby w odpowiednich warunkach stracić swój agresywny charakter w wypadku, gdyby jej uczestnikami stały się wszystkie wielkie mocarstwa, które wchodziły w skład koalicji antyhitlerowskiej.

W związku z powyższym, kierując się niezmiennymi zasadami swej pokojowej polityki zagranicznej i dążąc do zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych, rząd radziecki wyraża gotowość rozpatrzenia wspólnie z zainteresowanymi rządami sprawy udziału ZSRR w pakcie północno-atlantycznym.

Ponieważ rząd Francji, jak również rządy Anglii i USA oświadczają, że dążą do osłabienia napięcia międzynarodowego i do utrwalenia pokoju — należy się spodziewać, że ustosunkują się one pozytywnie do tego, aby poczynić kroki w kierunku zapewnienia takiej sytuacji, w której pakt północno-atlantyczny nabrałby rzeczywistej obronnej charakteru, i aby powstały warunki wykluczające możliwość wciągania tej lub innej części Niemiec do ugrupowań militarnych.

W tym wypadku „organizacja paktu północno-atlantycznego” przestałaby być zamkniętym militarnym ugrupowaniem państw, stałaby się doświadczeniem dla innych krajów europejskich, co równocześnie z utworzeniem skutecznego systemu bezpieczeństwa zbiorowego w Europie miałyby bardzo doniosłe znaczenie dla utrwalenia powszechnego pokoju.

Rząd radziecki uważa, że powstające w związku z tym zagadnienia mogłyby być rozwiązane ku zadowoleniu wszystkich zainteresowanych państw, w imię umocnienia pokoju i bezpieczeństwa narodów.

Rząd radziecki wystosował noty analogicznej treści również do rządów Anglii i USA.

Po wypowiedzi przeciw „wspólnocie obronnej” Dymisja marszałka Juin

PARYŻ (PAP). — W nocy z 31 marca na 1 kwietnia odbyło się posiedzenie francuskiej rady ministrów, po którym opublikowano komunikat o odsunięciu marszałka Juin od pełnionych przez niego funkcji. Jak wiadomo, Juin wypowiedział się przed kilkoma dniami przeciwko „europejskiej wspólnotie obronnej”. Premier Laniel zażądał od marszałka Juina wyjaśnień, jednakże Juin nie stawiał się na wezwania premiera.

Decyzja gabinetu w sprawie zwolnienia marszałka Juin zapadła w jego nieobecności. Rząd umotywował swą decyzję tym, że wystąpienie Juina przeciwko „wspólnocie

obronnej” było „naruszeniem dyscypliny”.

Marszałek Juin został pozbawiony funkcji członka Rady Najwyższej Sił Zbrojnych Francji, Rady Najwyższej Obrony Narodowej, Narodowego Komitetu Obrony i in.

Marszałek Juin przemawiał ponownie na bankiecie oficerów rezerwy, potwierdzając swe poprzednie stanowisko wobec „wspólnoty obronnej”. „Powiedziałem jasno i wyrażnie z poczuciem swej odpowiedzialności, co myślę o „europejskiej wspólnotie obronnej”. Wierzę, że można było znaleźć inne, rozsądniejsze rozwiązanie” — oświadczył Juin.

Uchwały Biura Światowej Rady Pokoju

(Dokończenie ze str. 1)

samym zmusić do dalszego prowadzenia rokowań aż do pokojowego uregulowania problemu niemieckiego. Może ona domagać się i wywalczyć zakaz broni atomowej. Może ona domagać się i wywalczyć poszanowanie niezawisłości narodowej, przywrócenie wymiany gospodarczej i kulturalnej między wszystkimi krajami, koniecznej dla powszechnego rozkwitu. Może ona wywrzeć decydujący wpływ na przebieg konferencji genewskiej.

Konferencja w Genewie może i powinna stać się doniosłym etapem na drodze do rozładowania napięcia międzynarodowego oraz do rozbrojenia.

W tych warunkach Biuro Światowej Rady Pokoju uważa za konieczne zwołanie w końcu maja br. nadzwyczajnej sesji Światowej Rady Pokoju. Sesja ta odbędzie się w Berlinie.

Orędzie do narodów europejskich stwierdza m. in.: „Konferencja berlińska wykazała, że chęć narzucenia narodom „europejskiej wspólnoty obronnej” jest główną przeszkodą na drodze do pokojowego rozwiązania problemów europejskich. „Europejska wspólnota obronna” — to Europa,

skazana na rozbiecie na 2 wrogie obozy, to dalszy ciąg wzmożonych zbrojeń.

Mimo różnicy ustrojów politycznych i społecznych, wszystkie państwa europejskie mają wspólne interesy: utrzymanie pokoju oraz rozwój współpracy gospodarczej i kulturalnej. Obowiązek każdego mężczyzny i każdej kobiety w Europie jest dziś jasny: zadać cios „europejskiej wspólnotie obronnej” i wojnie, zapewnić pokój w Europie”.

W deklaracji w sprawie broni atomowej czytamy m. in.:

— Wybuch bomby wodorowej na wyspie Bikini i potworne działania tego wybuchu na ludzi, niemożność kontrolowania zasięgu działania tej bomby oraz groźba jej użycia wywołały głębokie oburzenie na całym świecie.

Żądanie zakazu broni atomowej, wyrażone w Apelu Sztokholmskim i poparte przez setki milionów ludzi, stało się dziś żądaniem wszystkich narodów.

Postawienie wojny atomowej poza nawiasem prawa jest nie tylko konieczne, lecz także możliwe. Może to być osiągnięte w drodze międzynarodowego porozumienia przewidującego zakaz wszystkich rodzajów radioaktywnej broni i radioaktywnych trucizn.

Wojciech Żukowski (15) 3000 km przez dżungle Wietnamu

gim. Słyszeliśmy tylko chrząst międzonych kości, ohydne, gardłowe bulgotanie. Wszyscy znieruchomieli. Gdy rzuciliśmy się na ratunek, już go poniosł w dżungle.

Zaczęliśmy mówić o powieściach poświęconych walce o wolność Wietnamu, o „Czarnej Rzeczce” — Pierre Courtade i „Jaspisowych pałacach” Madelaine Riffaud. Oczywiście, straciłem im polską powieść Mirka Żuławskiego „Czerwona Rzeka”.

Wypytywali się o nasze plany, o twórczość, o życie powszednie. Często stawali nas winem zdobywczym. Sekretarz Czyn Czyn tylko symbolicznie trzącał się pustym kielskiem.

— Nie mogę. Mam uszkodzony żołądek. Przewlekła sprawa.

— Musicie znaleźć czas na leczenie — powiedziałem — przecież są dobre środki, skuteczne lekarstwa, tylko trzeba trochę spokoju...

— Właśnie, spokoju — uśmiechnął się gorzko. — Przeklęta dżungla, każdy z nas ma jakieś chroniczne schorzenie, jeśli nie kilka... Gdybyśmy się zaczęli leczyć, zniknąby Komitet Centralny, cały rząd posiadłby do szpitala. Trzeba pracować. Trzeba wytrzymać. Mnóstwo roboty przed nami.

— Gdy trochę tu pobejdziecie, zrozumiecie nas — powiedziałam Fam van Dong.

— Pilnujcie zdrowia — prosili nas, gdyśmy żegnali się w deszczu — już nie dla siebie, ale dla nas... Żeby-

ście mogli wykonać swoją robotę, żebyście nam pomogli.

Stali na stopniach werandy, w blasku pochodni z suchego bambusu. Krople deszczu syczały w żarze. Olbrzymie, czarne drzewa poprzeczylane wisiały nad kruchym domkiem z bambusowej plecionki.

17 grudnia 1953.

Dżungla zasnuła białym oprzędem mgły, nic nie widać na trzy kroki, ale przynajmniej nie pada. Górą prześwieca czerwone słońce, w dwóch tęczyowych kołach. Idziemy szybko, ścieżki trochę podeschły. Przed nami strzemiżna porośnięta palmami. Dyszymy ciężko, mgła w płucach jak wata. Spieszymy się na umówione telefonem spotkanie. O jedenastej mamy być u prezydenta Ho Szi Mina.

Nad nami we mgle coś łamie gałęzie, trzaskają gnącione bambusy. Na gliniastej ścieżce ogromne dziury, jakby ktoś się wspierał na ołowiane miedziny. Dalej wygniecione krzaki, wyraźny ślad przemarszu.

— To słońce — uspokaja nas tłumacz — pasą się w pobliżu... Dobre słońce. Nie ma niebezpieczeństwa, ale lepiej nie drażnić...

Przysięgamy sobie w duchu, że nikt z nas nie będzie z nimi za poufały. Idziemy gęście: tłumacz, major Praszek, Kobzdej, parę kroków za nimi wspinam się z oficerem

wietnamskim. Słyszemy szum, trzęsie się drzewo, szumem gałęzi i nagle zapada zupełna cisza.

— Popatrz na lewo — szepcze Olek — szkoda, że taka mgła... Ale byłoby zdjecie!

— Przechodzić! Przechodzić! — napomina nas oficer.

Trochę wyżej, wtopiony między przęty bambusów stoi słoń. Bure oczka wpatrują się w nas czujnie, trąbą przygiął gałąź, żeby nas lepiej widzieć. Falują mu lekko końce szeroko odstawionych uszu. Oddycha miarowo, bo dwoista smuga pary bije z końca trąby.

Jeżeli słoń w ogrodzie zoologicznym robi wrażenie, to tutaj, wśród połamanych drzewek, owiany oparem wygląda groźnie. Między nim a nami nie ma płotu, ani rowu. Wiem, że jest domowy, a jednak spoglądam za siebie, bo nuż zechce z nami bliżej zapoznać... Odechodzimy szybkim krokiem. Po chwili z ulgą słyszemy, jak kruszy gałęzie i zrywa garście liści.

Schodzimy w koryto górskiego potoku, przejrzysta woda pieni się na kamieniach, daleko huczy wodospad, miele się bystrzyna po skalnej ścianie.

— To już niedaleko — mówi Wan Tań — jeszcze jedno podejście i dalej grania, na szczyt góry.

Wysoko. Zadzieramy głowy, liście palm jak ognio kugielce, nad nimi nagle słupami migotów, tchnieniem otwartego pieca przedarło się słońce.

Las się przeredził, widzimy parę chahupek, w jednej z nich mieszka Prezydent. Pozaję go z daleka, lekким krokiem zbiega po ścieżce, wychodzi nam naprzeciw. Wysokie czoło, wąska ascetyczna twarz, siwiejąca, skąpa brodka i dobrotliwy uśmiech. Kraciasty szal okrocony wokół szyi, brunatna marynarka, podwinęte spodnie, na nogach takie same jak nasza żońbierze — sandały z kawałkami opony samochodowej. (c. d. n.)

O łódzkiej służbie zdrowia Czy pierwsza jaskółka oznacza wiosnę?

Wiele krwi napsuła ludzkiej sytuacji, panująca w laboratorium analitycznym przy ul. Piotrkowskiej 113. Chodziło właśnie o analizy krwi...
— Peński termin wypada 21 maja — otrzymywał odpowiedź chory, który w tych dniach zgłaszał się ze skie-

rowaniem lekarskim, przekazującym konieczność zbadania morfologii. Ale odpowiedź tę otrzymywał nie od razu. Ciasna poczekalnia wypełniona jest pacjentami do tego stopnia, że trudno personelowi dostać się do pracy. Trwa to od wczesnych godzin rannych.

wykonywać dodatkowe ilości analiz, tak że na 15 kwietnia br. przewiduje się całkowite zlikwidowanie zaległości. W związku z tym, kierowniczka laboratorium mgr Nadolska przekazuje wszystkim zainteresowanym prośbę:

Chorzy, którym wyznaczono długie terminy na zbadanie morfologii krwi, powinni ponownie zgłosić się do laboratorium, gdzie wyznaczony im znacznie krótszy termin.

Oby ta garść informacji oznaczała jaskółkę, która zwiastuje wiosnę...

KTO ZAWINIE?

Na tę wiosnę czekano okragle dwa lata, od kiedy placówka z „miejskiej” przekształciła się w placówkę Wydziału Zdrowia. Przez cały ten okres mniej lub bardziej tłoczno było w poczekalni laboratorium.

Czy w Wydziale Zdrowia nie wiadomo o tej sytuacji?

Zakładce placówki leży na sercu dobra praca i dobre imię laboratorium. W 1952 r. wystąpiła ona z inicjatywą rozszerzenia pracowni, wskaźując trzy przylegające do jej lokalu pokoje, zajmowane przez MHD. Ta ostatnia instytucja mogłaby otrzymać zastępcze pomieszczenia w tym samym gmachu, bądź też w inny sposób rozwiązać sprawę. W 1953 roku Wydział Zdrowia skierował odpowiednie podanie do władz kwaterunkowych.

Owszem, były na miejscu dwie komisje z kwaterunku, ale decyzji żadnej nie ma. Mimo że upłynęło wiele miesięcy...

A trzeba sobie zadać trud, by poprawić warunki pracowni analitycznej. O ogromnym znaczeniu tej placówki mówi liczba 150 tysięcy analiz, wykonanych w ubiegłym roku. Jest to o 30 tys. więcej, niż przewidywał plan. W pierwszym kwartale br. plan wykonany został w 145 proc. Liczby te mówią nie tylko o znaczeniu placówki, której gościem jest co czwar-

ty łódzianin. Mówią o pełnej ofiarności pracy załogi, która daje z siebie wszystko, mimo licznych trudności — przede wszystkim lokalowych. Są trudności w zaopatrzeniu (odczynniki, naczynia, aparaty itp.), trudności spowodowane przez „śdździelnę” „Termometr”, nie wykonującą zamówionego dawno aparatu do mierzenia poziomu mocznika, trudności stawiane przez mechaniczną pralnię przy ul. Wólczańskiej, która nie dotrzymuje terminów, oddaje płaszczki źle wyprane, podarte, nie wyprasowane, czasem mokre. Są inne trudności...

Tyle o sprawie laboratorium przy ul. Piotrkowskiej 113. Kolejno wyrażają się z teki redakcyjnej inne sprawy, dotyczące leczenia otwartego. O tym w następnym artykule.

Krzysztof Jeleń.

Poprawia się stan ulic

Na zdjęciu: układanie nowej nawierzchni z kostki na ul. Gdańskiej na odcinku od Obrońców Stalingradu do Ogrodowej.

Fot. L. Olejniczak

Ulica Kosynierów Gdynskich jeszcze do niedawna nie przypominała ulicy. Po błocie brodzili przechodnie i jechały wozy. Obecnie robotnicy z Miejskiego Przedsiębiorstwa Drogowego budują tu jezdnię,

kładając kamień brukowy. Ulica będzie gotowa w połowie kwietnia.

Również roboty drogowe trwają na ul. Gdańskiej na odcinku od ul. Ogrodowej do Obrońców Stalingradu i także będą ukończone na 15 bm.

W Ogrodzie Zoologicznym budowane są wszystkie drożki z asfaltu, tak że w tym roku przechodnie nie będą już wchłaniać kurzu, który unosił się z wyżywionych alejek. Robotnicy MPD pragną wykończyć asfaltowe drożki w ZOO na dzień 1 maja br.

Asfaltową nawierzchnię otrzyma również otoczenie prewatorium w Łagiewnikach. Te roboty gotowe będą już w pierwszych dniach kwietnia.

W dalszej kolejności przeprowadzane będą prace drogowe na ul. Obrońców Stalingradu od ul. Gdańskiej do Jerzego, gdzie zamiast „kocih ibów” położona będzie kostka. Także nawierzchnię z kostki otrzyma ul. Zachodnia. (k)

Wzorcowy sklep z artykułami gospodarstwa domowego

Otwarty został onegdaj wzorcowy sklep z artykułami gospodarstwa domowego MHD przy ul. Narutowicza 4.

W pierwszym dniu sprzedaży dużym powodzeniem cieszyły się wyroby porcelanowe oraz naczynia aluminiowe. Będzie tu można nabywać emaliowane rondle i garnki bardzo poszukiwane na rynku. (s)

Dzisiaj, o godzinie 19, w lokalu Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Włókienniczych w Łodzi, ul. Piotrkowska nr 135, mgr Teodor Kotwicki wygłosi odczyt pt. „Organizacja opracowania planu postępu technicznego w zakładach włókienniczych” — część III.

Golone, strzyżone

Miesiąc

czystości i ja

Wychodzę na spacer
Jak zwykle, jak co dzień
I poznać nie mogę,
Ni ulic, ni Łodzi.

Czyszczyć są domy,
Wystawy uroczę,
Piotrkowska łni w słońcu
Jak srebrny obłoczek.

Po czystym podwórku
Dozorca się krząta.
Wbrew zwykłym zwyczajom
I w kątach posprzątał.

I wszędzie tak samo
Choć zerkam tu i tam,
Przypisać to czemu?
Zdziwiony się pytam.

Aż ktoś mi — wyjaśnił,
Że przecież jest kwiecień,
A kwiecień to miesiąc
Czystości, jak wiecie.

Pojąłem, rzecz prosta,
Bo czystości też cenię,
Natychniał opróżniem
Z papierków kieszenie.

I patrzę radośnie
I patrzę beztrudnie
Jak wietrzyk je pędzi
... Piotrkowska.

PUCIATO

Wymyśliście już nazwy?

Jutro ostateczny termin

Przypominamy, że jutro tj. w sobotę, mija ostateczny termin nadsyłania kuponów na błyskawiczny konkurs na 5 najlepszych nazw dla punktów usługowych Państwowego Przedsiębiorstwa Krawiecko Kuśnierskiego w Łodzi.

Dla tych, którzy nie zaopatrzyli się w kupon — zamieszczamy poniżej kupon zastępczy. Należy go czytelnie wypełnić i niezwłocznie nadesłać do redakcji, Łódź, ul. Piotrkowska 96.

Czytelnicy, którzy dadzą najlepsze nazwy warsztatom krawiecko - kuśnierskim PPKK, otrzymają 5 cennych nagród odzieżowych, a mianowicie: spodnie męskie flanelowe (100 proc. wlna), sukienka jedwabna, prochowiec męski lub damski, wiatrówka męska lub damska z welwetu oraz kołnierzyk damski z piżmowców.

(Sk)

**KUPON ZASTĘPCZY
BŁYSKAWICZNEGO KONKURSU „EXPRESSU” I PPKK**

Imię i nazwisko

Adres

Proponuję następujące nazwy dla punktów usługowych PPKK:

1.	Piotrkowska 23
2.	Piotrkowska 83
3.	Obr. Getta Warsz. blok nr 22
4.	Piotrkowska 102
5.	Narutowicza 24

Przykład godny naśladowania

Pomogli szkole

Szkola I TPD przy ul. Jaracza nr 26 długo borykała się z trudnościami związanymi z zaistnieniem centralnego ogrzewania. Powodem kłopotów było zaginięcie w czasie okupacji planów szkoły, bez których zaistnienie centralnego ogrzewania było niemożliwe.

Komitet rodzicielski zwrócił się do Spółdz. Pracy „Uniwersalna” z prośbą o wykonanie tych planów. Zespół pracowników spółdzielni wykonał je w Czyźnie Przedzjazdowym, nie pobierając za to opłaty, tym samym umożliwił szkołę przeznaczenie pieniędzy na pomoce naukowe. (mk)

Pozwólcie nam połańczy

„Staromiejska” — to nazwa milej, nowo-otwartej kawiarni, o której dziś z dumą opowiada cała Łódź. Dużo — uzasadniona, bo lokal jest estetycznie

urządzony, świetnie wyposażony, obsługa sympatyczna. Jak to dobre, że w naszej dzielnicy mamy tak piękną kawiarnię!

Jedynym mankamentem jest brak stałego zespołu muzycznego. Młodzież nasza, której nie zaleca się przecież korzystania z lokali nocnych — mogłaby potańczyć tutaj w miłej atmosferze.

Wydaje się, że warto o tym pomyśleć, tym bardziej, że warunki lokalowe są odpowiednie. M. I. G. (1780)

Chcę podziękować

Dziękuję władzy ludowej, która stwarza człowiekowi warunki, umożliwiające powrót do normalnego, szczęśliwego życia. Gabriela Szafran (1743)

Wytłumaczcie mi to

W sklepie przy ul. Piotrkowskiej róg Roosevelta kupiłam płaszcz nieprzemakalny, w niebieską kratkę. Dziwne, że guziki były zielone, a kłama brązowa. Za płaszcz zapłaciłam 315 zł, za nowe guziki i kłamę „pod kolor” zapłaciłam 7 zł, czyli że razem kosztował mnie płaszcz 322 złote.

Jak widziacie — u miem liczyć. Natomiast nie mogę tego powiedzieć o czynnikach z handlu uspołecznionego, bo identyczny płaszcz z odpowiednimi guzikami w sklepie na Pl. Reymonta kosztuje 285 złotych, w innym zaś sklepie na ul.

Piotrkowskiej, między Przejazd a Roosevelta — 250 złotych. Jak widziacie — wpadłam na 72 złote.

Dlaczego w różnych sklepach (uspołecznionych) na jedną i tę samą rzecz są różne ceny?

Pragnę złożyć za Waszym pośrednictwem podziękowanie obsłudze Ośrodka Zdrowia przy ul. Zeromskiego nr 12, a w szczególności dr. Chojnowskiemu za skuteczne leczenie, który dobrze się

Po powrocie z obywateli hitlerowskiego chorowałam przez szereg lat na złośliwą anemię. Dzięki troskliwej opiece — odzyskałam siły. Urodziłam zdrowego syna, który dobrze się chowa.

WAŻNE TELEFONY
Pogot. Ratunkowe 254-44
Straż Pożarna 84
Kom. Miejska MO 253-60
Miejski Ośr. Infor. 159 15

TEATR

NOWY (Włocławskiego 15) nieczynny.
IM. ST. JARACZA (Jaracza 27-29) g. 19 „Komedial”
POWSZECHNY (Obr. Stalingradu 21) g. 19 „Intryga i miłość”
MŁODEGO WIDZA (Moniuszki 4a) g. 15.30, 19.15 „Sen nocy letniej”
ZYDOWSKI (Włocławskiego 15) g. 19.30 „Pajęczyna”
SATYRYKÓW (Traugutta 1) nieczynny.
MUZYCZNY (Piotrkowska 243) g. 19.15 „Wesoła wdówka”
„PINOKIO” (Kopernika 18) g. 17 „Trzy Misie”
„ARLEKIN” nieczynny
KONCERTY
FILHARMONIA (Narutowicza 20) g. 19.30 Koncert życzeń. W programie: Rymski-Korsakow, Smetana, Rawel.

CO?gdzie?KIEDY?

KINA

1 MAJA (Kilińskiego 178) „Tajemnicza wyspa” g. 17, 19
REKORD (Rzgowska 2) „Spiewają skowronki” g. 18, 20
ROMA (Rzgowska nr 84) „Nierozłączni przyjaciele” g. 18, 20
SOJUSZ (Nowe Żłotno) „Rewizor” g. 18, 30
SWIT (Bałucki Rynek) „As wywiadu” g. 18, 20
TATRY (Sienkiewicza 40) „Z cesarsko królewskich czasów opowiadań kilka” g. 18, 18
WŁOKNIARZ (Próchnika 16) „Piątka z ulicy Barskiej” g. 15.30, 18, 20.30
WOLNOŚĆ (Przybyszewskiego 16) „Dziennik marynarza” g. 14.30, 16.30, 20.30
ZACHĘTA (Zgierska 26) „Pieśniarz słonecznych stepów” g. 18, 20

DWORCOWE (Dworzec Kaliski) „W poszukiwaniu dynosaurów”, „Na usińskim szlaku”, „Symulant” g. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.

Dyżury aptek

Apteki: nr 6 (Piotrkowska 165), nr 48 (Narutowicza 6), nr 15 (Rzgowska 147), nr 20 (Włocławskiego 21), nr 31 (Karolewska 48), nr 3 (Przybyszewskiego 41), nr 48 (Limanowskiego 80), AS nr 41 (Al. Kościuszki 48) dyżurują codziennie.

DYŻUR POŁOŻNICZO-GINEKOLOGICZNY

Od godz. 8 do 20 — szpital im. M. Curie-Skłodowskiej — ul. Curie-Skłodowskiej 15; od godz. 20 do 8 — szpital im. dr Wolf — ul. Łagiewnicka 34.

